

[Samuelson.]

rigtig er tilfældet. Men kirkerne skal selvfølgelig stå åbne, og udgifterne ved at stille kirkerne til rådighed vil være af meget beskeden størrelse. Vi kan derfor anbefale forslaget.

Morten Lange: Jeg plejer jo traditionelt på mit partis vegne at være forholdsvis villig over for disse små kirkelige reformer, som kirkeministeren fra tid til anden er kommet med; men jeg må indrømme, at når man laver fusion imellem forsvarsvæsenet og kirkeministerens område, kommer det til at knibe for mig.

Jeg ville have ladet sagen passere, hvis jeg ikke af principielle grunde var nødt til at tage afstand fra, at disse udgifter skal betales af statskassen. Jeg må fastholde, at det er i modstrid med den opfattelse, mit parti har af de kirkelige udgifters rette placering, og med denne beskedne foranledning vil jeg altså ikke være i stand til at støtte forslaget.

I øvrigt anser jeg det naturligvis for en forholdsvis nærliggende selvfølge, at kirker kan benyttes til gudstjenester.

Kjær Rasmussen: Forslaget her tilsigter jo at skaffe, skal vi sige gejstlige officerer adgang til kirker i øvelsesområder, mod at staten betaler udgifterne. Jeg tror ligesom hr. Morten Lange, at staten skulle spare disse udgifter både til feltpræster og til deres brug af kirker. Mit parti kan altså ikke medvirke til dette lovforslags gennemførelse.

Men er det så, fordi vi er imod, at folk er religiøse? Dét vil jeg da gerne slå meget fast, at det er vi overhovedet ikke imod, det må i høj grad blive folks egen sag. Men vi ser nødig, at soldaterne under kommando føres i kirke, og rent privat må jeg måske lige have lov til at undre mig over fænomenet feltpræst. Jeg forstår ikke rigtig spændvidden i den sjæl, der kan forene uforenelige ting i sig, med den ene hånd velsigne mandskabet og med den anden de kanoner, som skal sende granater af sted, der slår næsten ihjel. Jeg forstår ikke rigtig det dér. Men nu forstår jeg, at vi har både felt-, flyver- og orlogspræster samt dertil tre vænsprovster. Jeg måtte måske stille

kirkeministeren et spørgsmål i den anledning, og det skulle så være, om styrkemålet er opfyldt.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg har ikke mange bemærkninger til det lille forslag om ændring af loven om kirkers brug, som skulle åbne adgang for, at kirkerne kan benyttes til feltgudstjenester.

Hr. Orla Møller gjorde en bemærkning om adgangen til at bruge kirkerne og nævnedes, at det ikke var nærmere præciseret, hvilke kirker der er tale om. Nu må det vel ligge i selve lovforslagets karakter, at det er folkekirkens kirker; andre kirker, f. eks. andre trossamfunds kirker eller valgmenigheds- og frimenighedskirkerne, kan vi jo ikke sådan uden videre disponere over.

Man har nævnt spørgsmålet om den udgift, der vil være forbundet med ordningen, og hr. Morten Lange og hr. Kjær Rasmussen kunne ikke stemme for forslaget; jeg forstod, at hr. Morten Langes betænkeligheder var de økonomiske. Nu bliver udgiften, så vidt jeg kan se, af en særdeles beskeden størrelsesorden, formentlig nogle hundrede kroner el. lign., så hvis man ønsker, at den skal afholdes af den kirkelige ligning, kan det næppe forstyrre billedet så forfærdelig meget.

Hr. Kjær Rasmussen nævnedes, at det var uforståeligt, at man med den ene hånd kunne velsigne mandskabet og med den anden kanonerne. Det sidste har jeg nu ikke nogen sinde hørt danske feltpræster gøre, og om noget sådant vil der ikke blive tale.

Selve feltpræstordningen skal jeg ikke komme ind på her; der er endnu kun de tre provster udnævnt, og resten er helt i sin vorden.

Jeg vil gerne takke ordførerne og tilsige min medvirken til lovforslagets videre behandling i et udvalg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte vedrørende forslag